

dar? — „Kolo časa se suče?“ Ja, tudi kolo oblasti se že suče, če ga boste le tudi zanaprej tak dobro zavirali kak dosedaj, tedaj vas pač nebo dohitelo. Kaj jadicujete? Saj če ni resnica, na Ptuju se vsak dan pravica deli. Tožite! Saj Horvat vam je že enkrat s svojim imenom postregel. Sicer pa! Le rašite se, le rašite, saj se boste prej narašili kak mi nacucki, samo v koruzi se nikar, ker je dar božji. Če hočete ta stavek pojasnjen, vam je prihodnja štev. Štajerca na razpolago. Le pravočasno se oglasite.

Mestni vrh. Ko smo brali zadnjič dopis iz Ptujske gore o razmerah tamošnjih občinskih računov, vspodbudilo nas je to toliko, da smo šli vendar tudi naših računov gledat. Pa glej spaka: župan Gorski in naš si vsaj nista brata, pač pa v računih skoraj do pičice jednaka. Le, da je znabiti naš bolj pobožen, ker on zmiraj za „Kristusa“ in „občinski blagor deluje“ ter „življenje je vedna vojska“ zatrjuje. Kristusu je podoben le v toliko, da včasih krvavi pot poti, ko se v pijanosti (kar pa ni redko, vsaj vsak teden nekaj krat) v trnje zabodi. Da je življenje vojska, to pa zna on najbolje (sicer tudi sosed), ker morajo žena in otroci velikokrat pri sosedih prenočišča iskati. To še sicer ni vojska, pač je bila takrat, ko je vendar žena njega enkrat v sneg posadila. — Pa k računom! Predzadnje nedeljo je bila računska seja. Našteli so približno dvajset več ali manj vrednih nerednosti. Pa naši odborniki so pa tudi drugi ljudje kot gorski, ker niti eden ni podpisal računov. To je bilo moško! Čast takim možem, saj niste cunje; le tako naprej. Kaj bo ukrenil deželni odbor, to počakajmo, to bomo tudi poročali.

Kmetje.

Mestinjci. Dragi „Štajerc“, brani nas Mestinjci! Neki prismojenec nas vedno v „Slov. Gospodarju“ nadleguje in na nesramni način blati ter obrekuje. Sicer se mi vse to v čast šteje; sramota bi bila za nas, ako bi nas klerikalni listi hvalili. Še od kmetijske podružnice smo večinoma odstopili, ker je v klerikalnih rokah in pod črno komando, čeprav vemo, da to društvo ne sme imeti nič s politiko opraviti. Tukaj imamo neko duševno revčice, ki nas na domu in v cerkvi nadleguje, naj bi se naročili „Slov. Gosp.“ in „Štajerca“ opustili. Zaradi teh zaslug mu že pravijo mestinjski kaplan. Zadnji „Slov. Gosp.“ poroča, da so tukaj trije od „Štajerca“ odstopili in so zdaj pri „Straži“ in „Gospodarju“. To je laž! Eden kmetijskih fantov je odstopil. Ta si je namreč „Štajerca“ le zato naročil, da ga je omenjeni črni podrepanik v miru pustil in ga ni silil v „Marijino družbo“. Drugi je tukaj kramar, ki pa raje s kronami kupčuje dela, nego da bi kaj za časopis izdal. Tretji pa je tukajšnji napredni kmet, ki ima „Postablaga“. On „Štajerca“ lahko in rad bere, ni pa treba mu ga posebej naročevati. Pač dobiva ta kmet tudi „Stražo“; zanjo pa plača na mesec 7 krajcarjev. S takimi stvarimi se torej naš revni dopisun baha! Se pač solca in rešnice boji, kakor vsi črnuhi. Dragi „Štajerc“, mi te pa že vsako soboto težko pričakujemo. Ja še Marijine družbenice so zate vnete; ker

se same ne upajo „Štajerca“ naročiti, ga pa preprišajo z upanjem, da rokopis ni greh brati.

Tvoji pristaši.

Sv. Peter medv. selo. (Župnik Gomilšek in mladeniška izobrazba.) Naš župnik pav pridno skrbi za izobrazbo svojih orlov. Vsaki dan se ti fantiči prav pridno zbirajo k tej izobrazbi. A čujte in strmite, kaka izobrazba je to — —! Ko so se pred kratkim v noči zopet spravljali v svoj razbirazovalni šator, so šli ti pobožni mladeniči v hišo posestnika Otorepca in ga pretepli do svoje dobre volje. Mož se je zelo prestrašil in si v prvem hipu tudi ni mogel pomagati, ker se je komaj zbudil. Vidite dragi čitatelji tako se izobrazujejo ti mladeniči v Gomilškovem kraljestvu. Tako le naprej g. župnik, — da še obrodi bolj sad! — Vam g. Otorepec pa svetujem, da pokažete takim fantkom pravice, da bodo vedeli kaj se pravi pretepati.

Marko.

Velika nedelja. Dne 16. t. m. smo pokopali 65 let starega Blaža Sok iz Sodince, ki je bil daleč na okrog poznan kot vzoren gospodar, zelo delaven v gospodarskem oziru za boljšo bodočnost in vnet katoličan, ter je bil tudi prav priljubljen svojim sovaščanom in spoštovan pri sosedih. Posebne zasluge se mu prištevajo, ki si jih je stekel pri sadjereji in izboljšanju zemljišč, oziroma pri napravi novih travnikov. Da je obračal svoje misli v boljšo pasmo živinoreje priča to, ker je imel državnega žrebca v privatni oskrbi. Pred pol letom mu je umrla njegova blaga žena, s katero je prav spozumno živel 38 let, ki sta pa imela še zraven drugih nesreč tudi grozno hudi udarec, ker jima je v enajstih mesecih pogorelo dvakrat hišno in gospodarsko poslopje. Hvalažna zakonca svoje rodne zemlje sta našla v njej zasluženi sladki počitek!

Š. V.

Iz Hrastnika. Kakor znano, napadajo zagriženi narodnjaki v Hrastniku vse, kar ne trobi v njihov rog. Tako napada en dopisunček v „Slov. narodu“ tukajšno nemško šolo in policaje. Res čudno, za božjo sveto voljo, smo si mislili, ko smo omenjeni članek prebrali. Dopisun članka piše namreč, da je slišal na cesti v Hrastniku dva policaja nemško govoriti, kar ga je grozno presenetilo, ter grozi, da se mora take nemčurske zalege iz doline pognati. Oj ti neumni dopisun, ki stanuješ v bližini policajev, ne pa na Kranjskem, ko se vun daješ, ti bi rad policajem v Hrastniku nemško govoriti zabranil? Mnenja smo, da tega ne boš nikdar dosegel, kajti naša policaja nista tako strahopetna, da bi se onega zagriženega narodnjaka ustrašila, posebno pa, kako bi morala govoriti. Oj ti nepremišljeni dopisun, če bi imel še malo pameti, bi kaj tacega ne čakal, kajti po tem takem tvojem mnenju so potem ti najbolj zagriženi narodnjaki, kateri nemško govorijo, vsi „nemčurji“. Tudi ti, ker dobro nemško govoriti slišiš, morbiti kedaj nemško govoriš, si potem tudi ti nemčur? Žalostno je pa, da so našim narodnjakom celo policaji na potu postali, kateri so v vsakem oziru brezstranski in koliko mogoče vsaki stranki vstréžljivi. Narodnjakom najbrž za časopise gra-

dive manjka, zato so pa začeli po naših policajih udrihati. Da bi se pa policaje po dopisunovi komandi iz doline pognalo, to pa ne bo šlo tako naglo, kajti tukaj ima še kdo drugi za govoriti. Hitreje bi se pa znalo dopisuna kam pognati, kajti policaji imajo deloma svoja posestva in stanovanja v dolini in so vpokojeni orožniki. Tako se dopisun primi za nos in pusti policaje v Hrastniku v miru, kajti oni so zmožni brez tvoje komande se vedeti kakor je prav in službo brezstransko opravljati.

Trg Lemberg. V nedeljo 3. t. m. se je vršil občni zbor naše posojilnice, na katerega je prišel tudi iz Celja revizor Kunej, da nam je razjasnil vzroke splošne denarne krize pri celjski in ljubljanski zadrugi zvezi. Nekateri so hoteli pristopiti iz celjske k ljubljanski zvezi, pa večina ni bila zato. Tako ostanemo še pri celjski. K zborovanju je prišel tudi č. g. Kranjc, župnik v Sladki gori, ako ravno ni član te posojilnice. Si je pač mislil, da se mora njemu kot župniku vse vpogniti. G. revizor pa mu je vrata pokazal, češ da tukaj ne zboruje „Marijino društvo“. Oblila ga je rdečica, prosil je milo za mali prostoreček, češ da bo tih v kotu in molčal. Pa ni šlo, moral jo je odkuriti. Prijela ga je sveta jeza, katero si je šel v krčmo hladit do pol 4 ure zutraj. Da se takim gospodom ljudje smeji, je menda tudi „Štajerc“ kriv. Zato hočejo „Štajerca“ križati. Ali mi kmetije vemo, da je „Štajerc“ zagovornik naših pravic. Zato ga ne pustimo!

Kmetje.

Dravska dolina. Tukaj so dobile občine od neke gotove strani vprašalne pole glede množine, kakovosti in cene gozdnih pridelkov. Ravno tako izgleda stvar, kakor da bi se hotelo lastnike gozdov še bolj obdačiti. To bi pa seveda našo potrpeljivost vzelo in mi bi se proti taki nakani najodločneje branili. Res je sicer, da je vrednost gozdnih pridelkov v zadnjih letih večja postala. Ali ravno tako res je, da so se povečale tudi na naravnost velikanski način delavske plače. To se imamo zlasti velikim tujim firmam zahvaliti, ki nakupujejo posestva z mnogimi gozdovi in špekulacijske namene. Te firme delajo večidel s tujim denarjem; delo morajo kolikor mogoče hitro izvršiti in zato plačujejo delavce drago. Ako kupi tak špekulant večji gozd, podre ga večinoma že v par letih popolnoma. Danes vidimo že v naših krajih žalostne prazne prostore nekdanjih gozdov; vse to se je zgodilo v zadnjih 8—10 letih. Podrlo se je gozdove tako popolnoma, da se zdaj z lesom niti streh kriti ne more. Ako se pomisli, da zraste na teh prostorih šele v 60—80 letih primerni gozd, potem se vidi, kaj zamore brezvestni špekulant napraviti. Vzemimo zdaj kmetiskega posestnika! On mora na svoji grudi naprej živeti; gozd ima kakor hranilnico, ki mu nadaljno življenje omogoči. Gledati mora, da ne postane gozd manjvreden. Ali ravno tako kakor špekulant mora plačati višje delavske plače, bolniško blagajno in zavarovanje proti neizgodbam... Na postaji Brezno je že dalje časa tako velika zaloga lesa, kakor tega tukaj ni bilo nikdar videti. Ta zaloga slišile dvema lastnikoma, ki sta gozdove svojih nekdanj lepih posestev popolnoma podrli in s tem ljudi k izseljevanju prisilila. Ednako se godi drugod! Vsako drugo panogo gospodarstva se varuje; gleda se, da se dobi čimveč in čimtrajnejših pridelkov. Le gozd je izročen špekulaciji, izkoriščanju in uničenju! Dokaz teh žalostnih razmer je bilo tudi zadnje štetje. Skoraj povsod je število prebivalstva naraslo. V našem okraju pa je postalo manjše! Gotovo je tudi temu brezvestno podiranje gozdov krivo. Tudi opustijo ti špekulanti na kupljenih posestvih vso ekonomijo, hiše se podirajo in prebivalstvo se izseljuje... Na vse to naj se oblast ozira! Špekulant izkoristi gozd v 2—3 letih, kmet rabi zato 60—80 let. Naj se torej malega gozdnega posestnika ne obremenjuje preveč, ker itak že komaj diha. Ne nalagajte malemu posestniku več, nego more nositi. Kajti drugače bi bil prisiljen, da tudi on svoje posestvo špekulantu proda. In potem adijo, lepi gozd in domače prebivalstvo... Upamo da bode merodajna oblast te besede vpoštevala.

Prizadeti kmetje.

Iz Konjic. Kakor se je že opetovano poročalo, imamo tudi v Konjicah duhovnike, ki se

Dogodki v Mehiki.

V državi Mehiki so se izvršili zopet enkrat običajni revolucijski dogodki. Predsednik Taft Združenih držav Sev. Amerike pa je poslal na mejo armado. Oficirno se sicer pravi, da je ta armada le na manevrih. Ali splošno se sode, da se hoče Taft vmešati v notranje mehiške boje in zadušiti revolucijo. To je seveda Mehikance hudo razburilo in pripravljeno so na krvavi odpor, ako bi ameriški vojniki res mejo prestopili. Tako lahko bi se pogumni Mehikanci ne dali premagati. L. 1891 so morali Amerikanci



Amerikanische Grenz wache.

se 2 leti bojevali, da so vjeli malo uporno četo zarotnika Garzia. Tudi zdaj bi bila posledica dolgoletni boj. Naša slika kaže ameriško stražo ob mehiški meji.